

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. II. 20.428/2009/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Tizedes Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Tizedes László ügyvéd, 4025 Debrecen, Széchenyi u. 11. szám) által képviselt felperes neve (felperes címe szám alatti lakos) felperesnek, az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala Jogi Képviseleti Főosztálya (ügyintéző az elsőfokú eljárásban Dr. ..., a fellebbezési eljárásban Dr. ..., 1363 Budapest, Pf: 24.) által képviselt Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (4025 Debrecen, Széchenyi u. 9. szám alatti székhelyű) alperes ellen bírósági jogkörben okozott kár megfizetése iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 10. P. 20.455/2008/19. sorszámu ítélete ellen a felperes által 20. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra térítsen meg az államnak 120.000 (Egyszázhuszezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes a Debreceni Városi Bíróságon 2004. november 5. napján iktatott keresetében a **VS** nevezetű fia tulajdonaként nyilvántartott **b-i** belterületi ingatlan 1/2 tulajdoni hányadára tulajdonjoga megállapítását kérte ajándék visszakövetelése jogcímén. A keresetlevelében előterjesztett perfeljegyzési kérelméről a Debreceni Városi Bíróság nem határozott. A bíróság az elsőfokú tárgyaláson kibocsátott, 2005. április 27. napján jogerős bírósági meghagyással a keresettel egyezően a felperes tulajdonjogát megállapította és megkereste a földhivatalt a felperes tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzése végett. Ekkor azonban a felperes fia már nem volt az ingatlannak az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett

tulajdonosa, ezért a felperes tulajdonjog bejegyzési kérelmét a földhivatal elutasította. A felperes fia ugyanis a 2004. október 18-án kelt adásvételi szerződéssel az ingatlant értékesítette, és a földhivatal a vevők 2004. november 5. napján iktatott tulajdonjog bejegyzési kérelme, valamint a vételár teljes kifizetése után 2005. február 14. napján kelt, a felperes fiától származó bejegyzést engedélyező nyilatkozat alapján 2005. február 23-án meghozott határozatával 2004. november 5-i hatállyal elrendelte a vevők tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzését.

A felperes jelen keresetében az alperest a Ptk. 349. §-ának (1) és (3) bekezdései, valamint a 339. § (1) bekezdése alapján 2.000.000 Ft kártérítés megfizetésére kérte kötelezni a perfeljegyzés elrendelésének elmulasztása miatt. Álláspontja szerint az általa indított tulajdoni per feljegyzése esetén a vevők tulajdonjoga csak függő hatállyal kerülhetett volna az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre az eladónak a tulajdonjog bejegyzéséhez adott hozzájáruló nyilatkozatának keltére figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest a per tárgyi illeték-feljegyzési joga folytán le nem rótt kereseti illeték utólagos megfizetésére.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes keresetlevele érdemi tárgyalásra alkalmatlan volt, a bíróság felhívására a keresetlevele hiányait 2004. november 15. napján pótolta, így a bíróság legkorábban e napon intézkedhetett volna a perfeljegyzés elrendeléséről, amit jogellenesen elmulasztott, ám ezzel ok-okozati összefüggésben a felperesnek kára nem keletkezett. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inytv.) 7. §-ának (1) bekezdése, 44. §-ának (1) bekezdése, 64. §-ának (1) bekezdés d) pontja, és az ez utóbbi törvényhely végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII. 29.) FVM. r. 29. §-a alapján ugyanis az ingatlan-nyilvántartásban egy-egy bejegyzés ranghelyét és ezzel a bejegyzések rangsorát, illetve a bejegyzéshez, feljegyzéshez fűződő joghatály beálltát a bejegyzés, feljegyzés iránt benyújtott kérelem iktatási időpontja határozza meg. Így a vevőknek a keresetlevél bírósághoz érkezése napján - 2004. november 5-én - iktatott tulajdonjog bejegyzési kérelme rangsorban mindenképpen megelőzte volna a bíróságnak a per feljegyzésére irányuló megkeresésének iktatását, következésképpen a ranghelyen előbb álló tulajdonjog bejegyzési kérelem teljesítését a perfeljegyzés elrendelése sem akadályozhatta volna meg, még a felperes állította tulajdonjog fenntartással eladás - amely tény nem is állapítható meg, - esetében sem.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása és az alperesnek a kereset szerinti marasztalása iránt a felperes élt fellebbezéssel. Ebben nem vitatta, hogy a bejegyzéshez fűződő joghatály beálltának időpontja fő szabály szerint a kérelem benyújtásának időpontja. A bejegyzés azonban a polgári per megindítása ténye feljegyzésének elmulasztása után több hónappal történt, így perfeljegyzés esetén a tulajdonjog bejegyzésére függő hatállyal kerülhetett volna sor, ami biztosította volna a sikeresen perindító felperes tulajdonjogának bejegyezhetőségét.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme helyes indokai alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Az ítélet a fellebbezést a Pp. 256/A § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt alaptalannak találta.

A felperesnek a keresetben érvényesített kára abból ered, hogy noha sikeresen érvényesítette a fiával szemben a tulajdoni igényét, a tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzésére a vevő tulajdonjogának időközbeni bejegyzése miatt nem kerülhetett sor, és a kereseti tényállítás szerint a tulajdoni hányada ellenértékéhez sem juthat hozzá a fia teljesítőképessége hiányában.

A bíróság részéről a perfeljegyzés elrendelésének elmulasztása azonban - feltéve, hogy a felperesnek a fiával szemben a tulajdoni hányada ellenértékére irányuló igényérvényesítése valóban sikertelen volt vagy lenne, ami a perben a felperes egyoldalú előadásán túl bizonyítva nincs, - csak akkor eredményezhetné az alperes kártérítési felelősségének megállapíthatóságát, ha perfeljegyzés esetében a jogerős bírósági meghagyás alapján - a vevők tulajdonjoga bejegyzése ellenére - a felperes tulajdonjoga bejegyezhető lett volna.

Ennek kizártságát azonban az elsőfokú bíróság ítéletének helyes ténybeli és jogi indokai alapján megalapozottan állapította meg. A perfeljegyzés tárgyában ugyanis a bíróság csak a tárgyalás kitűzésére, azaz érdemi elbírálásra alkalmas keresetlevél alapján határozhat, ennek hiányában a perfeljegyzés nem rendelhető el. (Inytv. 64. §, BH. 2003/368, EBH. 2003/872.) A felperes keresetlevele csak a 2004. november 15-én teljesített hiánypótlással vált érdemi tárgyalásra alkalmassá, így a bíróság ezt megelőzően a per feljegyzését semmiképpen nem rendelhette el, mulasztás csak ezen időponttól terheli. A vevők tulajdonjog bejegyzési kérelmének iktatása pedig már jóval a bíróság mulasztásának beállta előtt megtörtént, így a felperes kezdeményezte per megindítása tényének bejegyzése iránti, 2004. november 15-ét követő bírósági megkeresés esetében is annak teljesítésére csak a rangsorban előbb álló tulajdonjog bejegyzési kérelem elintézését, azaz a vevők tulajdonjoga bejegyzését követően kerülhetett volna sor. Az elsőfokú bíróság által helyesen értelmezett és alkalmazott Inytv. 7. §-ának (1) bekezdése és 44. §-ának (1) bekezdése alapján ugyanis az ingatlan-nyilvántartási eljárásban a rangsortartás szerinti eljárás alapintézménynek minősül, az ügyeket a rangsoruk sorrendjében kell elintézni. A rangsort pedig a kérelem iktatásának időpontja határozza meg, a rangsorban későbbi kérelem csak a rangsorban előbb álló kérelmet követően intézhető el. Az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés szempontjából pedig a bíróság megkeresése a kérelemmel azonos elbírálás alá esik.

Az Inytv. 3. §-ának (2) bekezdése, 65. §-ának (1) bekezdése és a Vhr. 29. §-a alapján pedig a perindítás tényének feljegyzése az ingatlan-nyilvántartásba csak a feljegyzés után bejegyzett jogok megszerzésére gyakorol a feljegyzett per befejezésétől függő hatályt, a korábban megszerzett jogokra nem. A jogszerzés pedig a bejegyzés ranghelyét biztosító iktatás időpontjától hatályos akkor is, ha a bejegyzést elrendelő határozat időben a perindítás tényének bejegyzését követően született.

Az ítélet tábla a fentiekre is figyelemmel az elsőfokú bíróság érdemben és indokaiban is helyes ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) és 254. §-ának (3) bekezdései alapján lényegében helyes indokai szerint helyben hagyta.

A pernyertes alperesnek a fellebbezési eljárásban költsége nem merült fel, ezért javára perköltségviselésről rendelkezni nem kellett.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és 15. §-ának (1) és (3) bekezdései alapján köteles a per tárgyi illeték-feljegyzési joga folytán előzetesen le nem rótt fellebbezési illetéket az Itv. 46. §-a (1) bekezdése alapján megállapított összegben az államnak utólag megfizetni.

D e b r e c e n, 2009. szeptember hó 1.

Dr. Csiki Péter sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Bélteky Erzsébet sk. előadó bíró, Süliné dr. Tózsér Erzsébet sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő